

Sygn. akt **VI RCa 332/14**

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 lutego 2015 roku

Sąd Okręgowy w Olsztynie VI Wydział Cywilny Rodzinny w składzie:

Przewodniczący: SSO Zofia Rutkowska

Sędziowie: SO Jolanta Piórkowska (spr.)

SR del. do SO Leszek Wojtuń

Protokolant: sekretarz sądowy Joanna Niedzielska

po rozpoznaniu w dniu 25 lutego 2015 roku w Olsztynie

na rozprawie

sprawy z powództwa **A. J.**

przeciwko małoletnim **K. J. i W. J.** reprezentowanym przez ustawową przedstawicielkę **R. D.**

o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności

na skutek apelacji małoletnich pozwanych

od wyroku Sądu Rejonowego w Giżycku

z dnia 10 października 2014 roku

sygn. akt III RC 75/14

I. Apelację oddala.

II. Koszty procesu za instancję odwoławczą wzajemnie znosi.

Sygn. akt VI R Ca 332/14

UZASADNIENIE

Powód A. J. wniósł o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego – wyciągu z protokołu Sądu Rejonowego w Giżycku z dnia 10 grudnia 2013r. sygn. akt IIIRC 142/5 (w istocie z dnia 17 czerwca 2005r. w sprawie IIIRC 142/05), zaopatrzonego w klauzulę wykonalności, w zakresie objętym wnioskiem egzekucyjnym w postępowaniu egzekucyjnym prowadzonym przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Giżycku M. W. za sygn. akt Kmp 7/14, to jest do kwoty 48.200,00zł tytułem alimentów zaległych za okres od 1 września 2005r. do 30 września 2011r. wraz z ustawowymi odsetkami za zwłokę.

W uzasadnieniu podał, że alimenty zgodnie z treścią ugody zawartej przed Sądem Rejonowym w Giżycku płacone były na bieżąco do rąk R. J. w kwotach 450 zł na każde z małoletnich, z góry do dnia 10 każdego miesiąca. Nadto podał, że w okresie od 16.11.1996r. do 31.08.2013r. był jedynym żywicielem rodziny, a pieniądze przez niego zarabiane w całości były przeznaczone na utrzymanie domu i pozwanych. Podniósł, że w przypadku gdyby niełożył na utrzymanie rodziny nie miałyby ona środków do życia, a przecież członkowie rodziny nie cierpieli niedostatku. Faktem jest,

że nie dysponuje żadnymi potwierdzeniami zapłaty alimentów za sporny okres. Mimo tego, że małoletni otrzymali świadczenia alimentacyjne, raz jeszcze wnioskuje do Komornika o ich wyegzekwowanie. W tym stanie rzeczy pozew jest konieczny i uzasadniony.

Przedstawicielka ustawowa małoletnich pozwanych wniosła o oddalenie powództwa.

Podaje, że wniosła o egzekucję alimentów od 1 września 2005 r. do 30 września 2011 r. ponieważ za okres wcześniejszy i późniejszy alimenty były płacone. Istotnie do kwietnia 2012r. mieszkała z powodem, który dopiero od września 2011r. zaczął płacić alimenty i było to zanotowane podczas rozprawy rozwodowej. Podkreśliła, że powód przez cały czas wspólnego zamieszkiwania dawał jej po 700 zł miesięcznie. Przekazywał tę kwotę na opłaty, lecz nie płacił na dzieci.

Sąd Rejonowy w Giżycku wyrokiem z dnia 10 października 2014 roku w sprawie III RC 75/14 pozbawił wykonalności tytuł wykonawczy w postaci ugody zawartej przed Sądem Rejonowym w Giżycku dnia 17 czerwca 2005 roku w sprawie III RC 142/05 zaopatrzonej w klauzulę wykonalności postanowieniem Sądu Rejonowego w Giżycku z dnia 10 grudnia 2013 roku w sprawie III RCo 13/13, w części objętej wnioskiem egzekucyjnym w postępowaniu egzekucyjnym prowadzonym przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Giżycku M. W. za sygn. akt Kmp 7/14, tj. do kwoty 48.200 złotych tytułem alimentów zaległych za okres od 1 września 2005 roku do 30 września 2011 roku wraz z ustawowymi odsetkami za zwłokę.

W uzasadnieniu podał, że spór w niniejszej sprawie dotyczy kwestii, czy A. J. zapłacił R. D. alimenty zasądzone na małoletnie dzieci, za okres od 1 września 2005r. do 30 września 2011r.

Sąd I instancji ustalił, że zgromadzony w sprawie materiał dowodowy wskazuje na to, że mimo ustalonych w 2005r. alimentów małżonkowie J. pozostawali w miarę poprawnych relacjach. Zamieszkiwali razem, wychowywali dzieci i prowadzili wspólne gospodarstwo domowe, zaś przez najbliższe otoczenie postrzegani byli jako zgodne małżeństwo. Sąd Rejonowy wskazał, że powód nie posiada potwierdzeń na piśmie co do zapłaconych alimentów, jest to jednak w sytuacji prowadzenia wspólnego gospodarstwa domowego rzecz naturalna. W ocenie Sądu I instancji, gdyby powód istotnie nie spełniał obowiązku, to pozwana bez wątplenia skierowałaby wniosek do komornika dużo wcześniej. Sąd podkreślił przy tym, że przedstawicielska ustawowa małoletnich, w sprawie o rozwód wszczętej we wrześniu 2011r. nie wspomniała jakoby istniały zaległe alimenty, zastanawiające jest też dlaczego pozwana objęła wnioskiem egzekucyjnym okres od 8 stycznia 2011r do 30 września 2011r. w sytuacji kiedy wiedziała, że w wyroku Sądu Okręgowego w Olsztynie z dnia 17 grudnia 2010r. orzekającym separację, obniżono ustalone w ugodzie z 2005r. alimenty na dzieci, do kwot po 400zł miesięcznie. Zdaniem Sądu Rejonowego A. J. w okresie od 1 września 2005r. do 30 września 2011r. spełnił obowiązek alimentacyjny wobec K. i W., gdyż mieszkał z dziećmi w tym samym domu, przynosił żonie wyplatę, zaś pozwana nie zgłaszała w tym okresie żądań zapłaty alimentów i nie egzekwowała alimentów ponieważ potrzeby dzieci były zabezpieczone. R. D. wówczas nie pracowała i uzyskiwała wyłącznie dochody dorywcze, które oczywiście nie mogły wystarczyć na miesięczne, całoroczne utrzymanie.

Reasumując, Sąd Rejonowy uznając świadczenia alimentacyjne za spełnione pozbawił wykonalności ugodę zaopatrzoną w klauzulę wykonalności, ustalając alimenty na rzecz K. i W. płatne do rąk ich matki za okres od 1 września 2005r. do 30 września 2011r. w części objętej wnioskiem egzekucyjnym w postępowaniu egzekucyjnym prowadzonym przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Giżycku M. W., za sygn. akt Kmp 7/14.

Apelację od powyższego wyroku wnieśli małoletni pozwani reprezentowani przez przedstawicielkę ustawową.

W uzasadnieniu wskazali, że powód pomimo tego, że dysponuje takimi kwotami, nie przekazał przedstawicielce ustawowej jakichkolwiek środków tytułem alimentów, a które to obecnie winien zwrócić pomimo upływu lat. Podniesiono przy tym, że powód pomimo licznych upomnień, nie był zainteresowany płaceniem wyższych alimentów, gdy w rzeczywistości dysponował wysokimi dochodami.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja małoletnich pozwanych jest niezasadna i nie zasługuje na uwzględnienie.

Sąd I instancji na podstawie zebranego w sprawie materiału dowodowego prawidłowo ustalił stan faktyczny w niniejszej sprawie, a zajęte stanowisko w przekonujący sposób uzasadnił w pisemnych motywach orzeczenia. Argumentacja zawarta w pisemnych motywach uzasadnienia apelacji pozwanych, nie może spowodować odmiennej oceny zebranego materiału dowodowego, gdyż Sąd Rejonowy wydając zaskarżone orzeczenie, uwzględnił wszystkie okoliczności sprawy.

Bezspornym jest w sprawie, że powództwo przeciwegzekucyjne wniesione przez powoda oparte jest o przepis z art. 840 § 1 pkt. 2 kpc, w myśl którego, dłużnik może w drodze powództwa żądać pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności w całości lub części albo ograniczenia, jeżeli po powstaniu tytułu egzekucyjnego nastąpiło zdarzenie, wskutek którego zobowiązanie wygasło albo nie może być egzekwowane; gdy tytułem jest orzeczenie sądowe, dłużnik może powództwo oprzeć także na zdarzeniach, które nastąpiły po zamknięciu rozprawy, a także zarzucie spełnienia świadczenia, jeżeli zarzut ten nie był przedmiotem rozpoznania w sprawie.

Uregulowanie to daje dłużnikowi możliwość zwalczania tytułu wykonawczego w sytuacji, gdy dobrowolnie spełniał świadczenia, po powstaniu tytułu egzekucyjnego. Dobrowolne spełnienie świadczenia, w opisanej sytuacji, powoduje wygaśnięcie zobowiązania w całości lub w części i tym samym uzasadnia żądanie pozbawienia wykonalności tytułu wykonawczego.

Słusznie wskazał Sąd Rejonowy, że spór w niniejszej sprawie dotyczy kwestii, czy A. J. zapłacił R. D. alimenty zasądzone na małoletnie dzieci, za okres od 1 września 2005 r. do 30 września 2011 r.

Bezspornym w sprawie jest, jak słusznie ustalił Sąd I instancji, że mimo ustalonych w 2005 r. alimentów małżonkowie J. pozostawali w poprawnych relacjach, razem zamieszkiwali, wychowywali dzieci i prowadzili wspólne gospodarstwo domowe, zaś przez najbliższe otoczenie postrzegani byli jako zgodne małżeństwo. W związku z powyższym powód nie posiada potwierdzeń na piśmie co do zapłaconych alimentów i jest to w pełni zrozumiałe w sytuacji prowadzenia wspólnego gospodarstwa domowego.

Nie sposób odmówić słuszności Sądowi I instancji, który uznał, że gdyby istotnie powód nie spełniał swego obowiązku alimentacyjnego, to pozwana bez wątplenia skierowałaby wniosek egzekucyjny do komornika dużo wcześniej. Podkreślenia wymaga również okoliczność, że przedstawicielska ustawowa małoletnich, w sprawie o rozwód wszczętej we wrześniu 2011 r. nie wspomniała jakoby istniały zaległe alimenty po stronie powoda.

W ocenie Sądu Okręgowego, zgromadzony w aktach materiał dowodowy jednoznacznie wskazuje, że powód A. J. w okresie od 1 września 2005 r. do 30 września 2011 r. spełnił obowiązek alimentacyjny wobec małoletnich K. i W., gdyż mieszkał z dziećmi w tym samym domu, przekazywał żonie wypłatę i prowadzili wspólne gospodarstwo domowe. Istotnym szczególnie jest to, że pozwana nie zgłaszała w tym okresie żądań zapłaty alimentów, ani nie egzekwowała żadnych alimentów ponieważ potrzeby dzieci były wówczas zabezpieczone. Wskazać również należy, że przedstawicielka ustawowa małoletnich w owym czasie nie miała stałej pracy zarobkowej, zaś uzyskiwane przez nią dochody z wykonywanych prac dorywczych, w sposób oczywisty nie mogły wystarczyć na zaspokojenie potrzeb rodziny nie tylko w skali miesiąca, a tym bardziej na całoroczne utrzymanie.

W ocenie tut. Sądu, opisane wyżej okoliczności jednoznacznie wskazują, że świadczenia alimentacyjne uznać z powodzeniem można za spełnione i w konsekwencji koniecznym jest pozbawienie wykonalności ugody zaopatrzonej w klauzulę wykonalności, ustalającą alimenty na rzecz małoletnich K. i W. za okres od 1 września 2005 r. do 30 września 2011 r. w części objętej wnioskiem egzekucyjnym w postępowaniu egzekucyjnym prowadzonym przez Komornika Sądowego przy Sadzie Rejonowym w Giżycku M. W., za sygn. akt Kmp 7/14.

Z tych też względów, na zasadzie art. 385 kpc apelację oddalono (punkt I wyroku).

W punkcie II wyroku orzeczono na podstawie art. 100 kpc.